

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Prælatorvm Inferiorum habentium iurisdictionem quasi
Episcopalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

RESOLVT. CXXIX.

- 1 *Episcopus contribuere tenetur Seminario.*
- 2 *Seminaria à quibus sint erigenda.*

Pœna pecuniaria, quæ percipitur ex compositionibus
An possit applicari Seminario puerorum.

Videtur pro negatiua parte concludendum, quia-
dum nequit ad eius commodum Episcopus illam
applicare, nequibit etiam ad alterius rei, cui ipse quo-
que subministrare tenetur, eandem applicationem,
facere.

- 1 Certum est enim, quod Seminario debet Episcopus
ex sua, & Capituli mensa contribuere, vt habetur in
Concil. Trid. sess. 23. de reformat. c. 18. vbi quod singu-
larē Cathedralis Metropolitanæ, atque his maiores Ec-
clesiæ pro modo facultatum, & Diocesis amplitudi-
ne, certum puerorum ipsius Ciuitatis, & Diocesis, vel
eius prouinciæ numerum ad hoc propè ipsas Ecclē-
sias, vel alio loco conuenienti alere, ac religiose edu-
care, & Ecclesiasticis disciplinis instituere tenentur,
ad cuius Collegij fabricam instituendam, & ad merce-
dem præceptoribus, & ministris soluendum, & ad alē-
dam iuuentutem, ad alios sumptus detrahenda est
portio, & pars ab Episcopo, de quo latè Episcopus
Minorens. in sua praxi Episcopali. in verbo Semina-
rium, Fulc. de visitat. lib. 1. c. 16. & n. 8. Gonzal. in regul.
8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 68. Monet. in tract. de di-
tribut. quocid. par. 3. q. 3. a num. 13.

RESOLVT. CXXX.

- 1 *Pœna pecuniaria non potest conuerti in solutionem mer-
cedis Vicarij.*
- 2 *Episc. tenetur de suo salarium dare Vicario.*
- 3 *Vicarius non potest petere salarium ab Episcopo succes-
sore.*

Pœna pecuniaria habita ex compositione, an possit per
Episcopum conuerti in solutionem mercedis
Vicarij, & aliorum Officialium Curia.

- 1 **F**ertur Sacram Congregationem Eminentissimo-
rum, & Reuerendissimorum Cardinalium celsi-
tate non posse Episcopum pœnas pecuniarias, quas ex
compositionibus facit conuerti in solutionem mer-
cedis Vicarij, & aliorum Officialium Curia Episco-
palis, prout ita testatur Genuen. in praxi Cur. Ar-
chiep. Neap. c. 68. n. 2. in antiqua editione pag. 375.
Pioreg. in praxi Episcopali. part. 2. cap. 4. num. 97.
- 2 Tenetur enim Episcopus de suo cõgruum salarium
subministrare Vicario, c. si Episcopus vbi gloss. de offi.
Vicarij. in 6. Segur. in director. Iudic. §. 1. c. 1. Sbroz. in
tract. de officio Vicarij lib. 1. quæst. 55. vbi n. 7. idem
firmat in Vicario Capitulari Sede vacante, nam ille
debet habere salarium, sicut quilibet extraneus Vica-
rius, & deducere expensas, quas domi facturus esset,
tanquam reputatus præsens, & residens ob Ecclesiæ
seruitium, Pauin. in tract. de potest. Capituli. Sede va-
cante quæst. 10. num. 5. Quarant. in Summa Bullar. in
verbo Capitulum Sede vacante vers. septimò dubita-
tur, & ita in praxi fuit dubitatum in personam meā,
tempore, quo à Reuerendissimo Capitulo Neapolita-
no ob mortem Eminentissimi olim Cardinalis Ca-
rasæ bonæ, & recolendæ memoriæ fui electus, & al-
sumptus Vicarius Capitularis.

- Notabis tamen, quod Vicarius Episcopi defuncti
3 non potest petere salarium non conuentum ab Episco-
po successore pro seruitio præstito eius prædecesso-
ris, Pat. decis. 43. lib. 2. Paris. in tractat. de resignat. be-
nefic. quæst. 16. n. 53. lib. 1. Galefin. in Margarita cal.

conscientiæ in verbo Vicarius il 9. iuxta quorum sen-
tentiam ego determinauit vti Iudex assumptus in
quadam facti contingentia.

PRAXIS PRÆLATORVM
Inferiorum habentium iurisdictionem
quasi Episcopalem.

RESOLVT. CXXXI.

- 1 *Episcopus dicitur ordinarius in Diocesi.*
- 2 *Episcopus venit appellatione Diocesani.*
- 3 *Habens iurisdictionem quasi Episcopalem dicitur Dia-
cesanus.*
- 4 *Prælatus inferior præscribit quæ sunt meri imperij.*

An Prælatus inferior habens iurisdictionem quasi
Episcopalem dicatur Diocesanus.

- 1 **V**idebatur dicendum quod non, cum Episcopus
tantum sit solus Ordinarius in Diocesi, gloss. in
c. Prælatis, §. sollicitudo in ver. iurgia in fin. 25. distin-
per text. in c. apibus 7. q. 1. & quod appellatione dice-
sani veniat Episcopus tantum, & non inferior Prælatus.
Franc. in ca. 3. in 4. notab. n. 3. ad med. de offi. Or-
din. in 6. & ideo ipse solus concedit dimissorias, c. Cle-
ricum 72. distinct. cū Ordinatio Clericorum ad Epi-
scopos tantum pertineat, gloss. in c. extraneo 71. di-
stinct. vnde non potest hoc pertinere ad Abbatem,
quamuis habentem Episcopalem iurisdictionem. Re-
buff. consil. 1. & 2. c. nullus de temporib. ordinat. lib. 6.
Verum consultus contrariū affirmari verius, quod
3 habens iurisdictionē quasi Episcopalem excluso Epi-
scopo dicitur diocesanus, ex Felin. in capitul. cum
olim 18. in principio versicul. secundo limita de præ-
script. post gloss. in clement. 1. in verbo propriis de re-
bus Ecclesiasticis non alienandis. Diocesani enim
vario modo accipiuntur, aliquando pro Episcopis,
aliquando pro aliis superioribus, neque Doctores
contrarium sequentes excludunt, quod non veniant
superiores, Mandos. regul. 16. quæst. 42. num. 3. ad me-
dium, vers. sed aduertendum, cum etiam in materia
cõcernente iurisdictionem. Diocesanus intelligi pos-
sit de inferiore habente iurisdictionem quasi Episco-
palem, Abb. in c. Ioannes colum. 2. & ibi latè Couarr.
num. 1. vbi de veriori opinione testatur de testament.
Felin. in cap. cum olim in principio de præscriptione,
& solus Episcopus in Ciuitate sua dicitur Ordinarius,
nisi aliud ex consuetudine iam præscripta seruetur,
gloss. in c. perlectis 2. in verb. & iurgia in fin. 24. dist.
4 Quare etiam dicimus, quod Prælatus inferior Epi-
scopo potest præscribere ea, quæ sunt meri Imperij,
& similem potestatem cum territorio. Archid. in cap.
cum Episcopus de officio Ordinarij in 6. & de cogni-
tione causarum matrimonialium, quæ præscribitur
per inferiores Episcopo, quia hanc iurisdictionem
exercebunt vbi consueuerunt ius reddere. Cald. conf.
2. de præscriptione post principium, vers. & quod pos-
sit, neque enim in Abbate ordinario hoc correctum
est ex dispositione Conc. c. 20. sess. 24. de reformatio-
ne, vbi inferiores prohibentur de huiusmodi causis
cognoscere: nam intelligitur de inferioribus Episco-
po subditis, prout ita practicari in Curia Romana te-
statur Flores. Diez. de Mena quæst. 24. num. 25.

RESOLVT. CXXXII.

- 1 *Prælati inferiores quando possint in eorum subditos, quæ
possunt Episcopi.*
- 2 *Exemptus appellatione Episcopi quādo nō veniat, & n. 4.*
- 3 *Verba Emanuel sã referuntur.*

An

An Prælati inferiores possint ea omnia, quæ Episcopi, ubi in concessione eis facta appareret, sub nomine Episcoporum fuisse factam.

Distinguebam in hac conclusione in facti contingentia, quod aut in concessione Prælati inferioribus facta appareret sub nomine Episcopi comprehendendi omnem iurisdictionem episcopalem, quomodoque habentes, & tunc Prælati exempti habentes iura Episcopalia, vel quasi, si non sunt prohibiti possunt in sibi subditos, quæ Episcopi in suos possunt ex doctrina Innocentij in cap. 2. de transact. in clem. 1. §. volumus in verbo diocesani. de for. competent. & in clementina 1. verbo proprijs de rebus Eccles. non alienandis, Panormitanus in cap. at si Clerici §. de adulterijs num. 13. in fine de iud. ubi quoque Felyn. num. 11. & Decian. num. 137. item Panormitanus in cap. de monialibus in fine de sententia excommunicatione, ubi loquitur de Generali Fratrum Minorum, & idem Felyn. & alij in cap. auditis de præscript. Nauarr. cap. 12. num. 75. lib. 1. conf. 36. num. 1. de temporibus ordinat. in 2. edit. Sanchez de matrimonio lib. 8. disp. 3. num. 9.

At ubi ex concessione notum est sub nomine Episcoporum non comprehendendi omnes iurisdictionem episcopalem qualitercumque habentes, sed tantummodo eam possidentes in aliqua Diocesi, tunc manifestum est appellatione Episcopi non contineri prædictos exemptos, exemplum sit in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. de reformatione, ubi conceditur Episcopis ampla facultas dispensandi quoscumque sibi subditos in Diocesi sua, & cæt. ex quo loco non obscure colligitur eam concessionem non extendi ad omnes iurisdictionem episcopalem quomodoque perfruente, sed ad eos dumtaxat, qui in aliqua Diocesi pleno iure exercent, & hoc propter ea Concilij verba quoscumque sibi subditos in Diocesi sua, ut inter alios bene annotarunt Sayrus in claus. Reg. lib. 6. cap. 11. num. 83. Anil. de censuris part. 7. disputat. 10. dub. 6. & Sanchez in summa lib. 2. cap. 11. num. 7. præsertim verò lib. 4. cap. 38. num. 19. Vittorel. in additione ad Tolet. cap. 89. numer. 5. in fine, & tandem Magister Sacri Palatii in indice Librorum expurgandorum in expurgatione inorta numer. 6. pag. 461. Emmanuelis

Sa his verbis. Prælati exempti habentes iurisdictionem episcopalem in suos non possunt in eos quidquid possunt Episcopi in sibi subditos, nisi ex speciali indulto sedis Apostolicæ: & Sacra Congregatio sic censuit in hoc decreto non comprehendendi inferiores habentes iurisdictionem quasi episcopalem, sed tantum Episcopi privatiuè.

Item exemplum sit dicto §. ad hæc, ubi sermo habetur de causis remittendis Episcopis tantum, ut dictum est in priori conclusione, ex quo loco liquide constat per eam dictionem tantum, quæ est exclusiua aliorum præter nominatos, Rota decis. 9. num. 2. vers. præterea de caus. poss. & propriet. in nou. Cassad. decis. 9. n. 12. eod. tit. & eadem decis. 348. n. 2. coram Illustrissimo Coccino excludi omnes iurisdictionem episcopalem quomodoque habentes, aliter quam in Diocesi, quod tum notum sit ex declaratione Illustrissimorum supra relata; tum etiam ex sequenti super idem §. ad hæc nempe, quod Decani, & cæteri hic nominati non possint cognoscere causas matrimoniales, hoc procedit etiam si essent exempti, & denique Rota in vna Constantien. iurisdictionis Veneris 29. Nouembris 1617. coram Otrömbergo, & decis. 346. num. 8. coram dicto Illustris. Domino Coccino resoluit in d. §. adhuc sub nomine Episcopi non comprehendendi Abbates exemptos iurisdictionem quasi episcopalem habentes.

RESOLVT. CXXXIII.

- 1 Inferior ab Episcopo non habet potestatem authoritatis in permutatione.
- 2 Prælati inferiores non veniunt appellatione Episcopi.
- 3 Consensus inferioris ab Episcopo quando sufficiat.
- 4 Episcopus pendente inquisitione non prohibetur iura Episcopalia exercere.

An Prælati inferiores Episcopo habeant ius præstandi authoritatem permutationibus beneficiorum.

Pro intelligentia notandum est inferiorem ab Episcopo collatorem nullatenus facultatem auctorandi permutationes habere, ut notat Glossa in clement. vna de rer. permut. verbo conferantur. Collector. in cap. quæsitum num. 3. de rer. permut. Franc. Suarez tract. de virtut. & stat. rel. lib. 4. cap. 32. nu. 12. Nauarr. conf. 97. num. 2. de Simonia, Franc. Marcus decis. 1163. num. 3. par. 2. Corals. lib. 1. de benef. cap. 9. num. 4. Rebus. in praxi tit. de permut. num. 20. & in 3. part. signat. num. 42. Cuius rei ratio est, quod iij Prælati inferiores non veniunt appellatione Episcopi, de quo in capitulo quarenti de rer. permut. nisi tamen habent iurisdictionem episcopalem aut quasi, cap. Abbates in fin. de privileg. in 6. Glol. & Zabarell. in d. Clem. vnica, Rota decis. 3. & 112. alias 5. & 6. in fin. de rer. permut. (veluti Abbas Cisterciensis, Cluniacensis, aut alias exemptus, ad quem cum Ecclesia pleno iure pertineat, Glol. Clem. Attendentes vers. 1. de stat. Monach. in eius Monasterio nihil exercet Episcopus, cap. ea, quæ vbi Abb. de stat. Monach. Corals. d. cap. 9.) vel consuetudine illam adepti essent, Lessius de iust. & iure lib. 2. cap. 34. num. 196. Suarez lib. 4. in fin. Sed deueniendo ad articulum an inferior ab Episcopo ius illud auctoritatem præstandi permutationibus possit præscribere? videtur posse: cum actus permutationis non pertineat ad ordinem; sed magis ad iurisdictionem episcopalem, quæ autem sunt iurisdictionis per inferiores præscribi possint, vt not. in c. auditis, in c. cum olim ibi textus de præscript. in c. accedentibus de excess. Prælat. Rebus. ad Reg. de infirmis, benef. si igitur tit. de permutatione num. 29. Sanes, si agamus de consuetudine tanto tempore obseruata, quæ sufficiat ad præscriptionem, dubium non erit, quin inferior ius illud acquirere possit, teste D. Agid. Bellamera citans ad hoc cap. cum tanto de consuet. quem secuti sunt Ezed. de tenis, & collectarius, male ius habent inferiores ab Episcopo Leodij, qui quotidie permutationibus beneficiorum quorum ipsi sunt collatores, auctoritatem præstant, nec tamen ius illud auctorandi, verum etiam vniendi hoc modo præscribi potest, text. Ioan. Andr. in cap. 2. de stat. Monach. in Clem. quod etiam tenere videtur, Glol. in Clem. ne in agro, in verbo ordinarios, & ibi scribentes de statu reg. Io. Nicol. in Enchirid. de permutat. benef. cap. 2. num. 17. Porro tamen si regulariter auctoritatem non præstat inferior ab Episcopo, consensus tamen requiritur, nec alius ab Episcopo expedire valet permutationem, Felyn. in cap. cum Bartholus col. 5. de re iud. Lessius d. dub. 36. num. 169. qui si consentire nolit, ipsi noluit dum permutatio utilis sit Ecclesiæ; Lessius d. num. 198. Sin autem sit inutilis Ecclesiæ, aut utilitatem recipiat personarum, certum est inferiores ab Episcopo esse vocandos, quales sunt ij, quorum nominare, præsentare, conferre interest, qui si permutationi expedienda intercedant, aut repugnent, actus non subsistet, & annullabitur, cap. quod sicut de election. cap. cum in Ecclesijs 33. de præbend. in 6. arg. cap. illud ibi DD. de iure patronat. qua de re postea dicemus; At quid si Episcopus reus sit alicuius grauissimi criminis, vel certe accusatus, puta hærescos, ob quod

ob quod crimen Episcopus ipso iure priuatur, cap. secundum de hereticis in 6. cap. quo iure 8. dist. cap. non ne 8. qu. 4. an interim inferior ab Episcopo auctorabit permutaciones? Nequaquam, sed & ipse Episcopus, qui pendente accusatione, imò & appellatione, non prohibetur Episcopalia iura exercere, glof. cap. fape de accusat. Coraf. tract. de off. elect. dig. & benef. Ecclesie cap. 5. in fin.

PRAXIS LAICORVM.

RESOLVT. CXXXIV.

- 1 Beneficia Clericis sunt conferenda, & amplia vt n. 4. 5. 6. 7. sed limita vt n. 9.
- 2 Laicus est incapax spiritualium, quod tamen cessat si alit Papa dispensatio n. 8.
- 3 Beneficia quid in se contineant.

Laicis Beneficia Ecclesiastica conferri non possunt, & si conferantur, collatio erit nulla ipso iure, quamuis statim efficiantur Clerici.

1 Beneficia Ecclesiastica sunt Clericis conferenda, non autem laicis, cap. cum ab eo de rescript. cap. ex litteris de transactionibus cap. 2. de institutionibus & vbiq. tradunt communiter Doctores, Rebuffus in praxi tituli de Clericis, & a quibus, & quomodo creentur num. 4. Mandos. in regul. 24. de malè promotis num. 3. Lambert. de iure patron. lib. 2. par. 1. quæst. 7. artic. 7. num. 2. cum sequentibus Menochius de arbitrar. cal. 201. num. 33. Hoieda de incompatibilitate parte prima cap. fin. num. 71. cum sequentibus. Paris. de resignat. lib. 4. quæst. 2. num. 1. & per totum. Nauarr. consil. 1. de præbendis; Ratio est quia laicus est incapax spiritualium, cap. si quis deinceps 16. quæst. 7. cap. causam quæ de præscript. cap. quamuis de decimis, & beneficium est res spiritualis, cap. dilectis de præbendis, & Abb. ibi num. 16. & in capit. maioribus eodem tituli. num. 1. & 2. Rot. decif. 8. n. 1. & 2. de procuratoribus in antiquis, Cardinal. consil. 131. ad finem Hoieda, vbi supra sub dicto num. 71.

3 Nam omnia beneficia continent in se duo, nempe spiritualitatem, quod est principale, & temporalitatem, quod est accessorium, cap. Sanctorum §. quis 70. distinct. cap. eos qui 81. distinct. Oldradus consil. 166. num. 2. Sylua de benef. par. 1. qu. 1. num. 5. vers. quo ad tertium, Mandos. in regula Cancell. 22. qu. 4. nu. 2. Ita vt neque vna sola hora possit laicus habere beneficium Ecclesiasticum, Berous in cap. super litteris num. 72. de rescript.

4 Amplia quamuis ille, cui confertur beneficium incederet in habitum, & tonsuram, & reputaretur Clericus, quia si adhuc constaret de veritate, non teneret collatio beneficii, Staphyleus de litteris gratiæ tit. de expectatione, 9. forma expectatiuarum n. 24. vers. similiter purus laicus, & n. seq. Sylua de benef. 3. qu. 5. nu. 1. Gomez de expectationibus n. 88. & fuit resolutum in Rot. 13. Decemb. 1547. teste Peregrino decif. 50. in manuscriptis lib. 1. Paris. latè d. q. 2. n. 19. cum seq. & licet ibi n. 20. & 21. dicat, quod hoc nullum habet contradictonem, scilicet quod in hoc casu non applicetur, nec locum habeat dispositio legis, Barbatius Philippus ff. de off. prætoris; Non tamen contradictonibus caret, quia adest glof. & Rotæ decisio contrarium tenentes, glof. est in cap. 2. glof. Tusc. de institutionibus, decisio Rotæ est 12. nota, quod Clericus de probationibus in antiquis, vbi n. 2. clarè dicitur, quod collatio facta non Clerico incedenti in habitum, & tonsuram, sit valida, & teneat. Tamen Staphyleus, & Gomez vbi supra, & Mandos. in dicta regula 24. qu. 4. num. 12. reprobant,

Praxis Aloys. Ricc. Pars IV.

tam dictam gl. quam Rotæ decisionem, & ita est tenendum, quando constat reuera laicum fuisse tempore collationis; In dubio tamen Clericus præsumitur si in possessione beneficii reperitur. Rot. d. decif. 12. num. 1. de probat. in antiquis, latè per Mascard. de probat. concl. 34. n. 1. & 2. & per totam.

5 Secundo amplia, vt nec talis collatio sustineatur licet statim post illam quis clericus efficiatur; nam cum collatio fuerit a principio ipso iure nulla, non conualescit Anchar. in cap. si eo tempore, n. 2. vers. item not. post glof. ibi verb. effectum de rescript. lib. 6. Peregr. d. decif. 50. lib. 1. Staphyleus, & Gomez, vbi supra.

6 Tertio ampliatur etiam si sit regularis, vel religiosus, nam ante tonsuram non potest obtinere beneficium, Ant. de Butr. in d. c. 2. sub n. 12. vers. de regularibus autem de inst. Rebuff. in tract. de pacif. possessor. n. 224. Lambert. de iure patron. lib. 2. par. 1. qu. 7. art. 3. nu. 1. & per totam.

7 Quarto ampliatur, vt etiam procedat in Clerico coniugato, quia quamuis potius priuilegio fori si concurrant in illo qualitates, Concil. Trid. sess. 23. c. 6. vers. in Clericis verò coniugatis, c. 1. de clericis coniugatis lib. 6. vbi omnes; Nouar. in prag. 2. sub rubr. de cleric. seu Diac. salu. in reliquis tamen habetur pro mero laico, & priuilegio Clericali non gaudet, vt in d. c. 1. de Clericis coniugatis vers. in cæteris lib. 6. & sic beneficium Ecclesiasticum nequit obtinere. Capra d. reg. 97. n. 23. Sylua de benef. p. 1. qu. 7. n. 17. & 3. p. qu. 5. n. 19. itaut neq. Episcopus dispensare valeat, vt Clericus coniugatus possit obtinere beneficium simplex, vt post Imol. Bellam. Panormitanum resoluunt Capra, vbi sup. n. 43. & Hoieda de incompatibilitate, 1. p. cap. final. nu. 77. vbi reprobant opinionem Speculatoris, Hostienf. & Ant. de Butr. contrarium tenentium per text. in c. Ioannes de Clericis coniugatis.

Limita nunc primo prædictam conclusionem, quædo Papa dispensauerit, quia ex Papæ dispensatione, laicus potest obtinere beneficium, Felyn. in cap. causam, quæ n. 6. de præscript. Capra, reg. 97. vbi n. 34. Verbal. decif. 138. p. 2. & decif. 24. p. 3. & tradunt Doct. in d. cap. Ioannes de clericis coniugatis.

9 Secundò, nisi fuisset concessum beneficium laico non in titulum, sed in sustentationem, concurrentibus, Ecclesie vtilitate, & seruitijs Ecclesie factis, & ita procedit, quod habetur in cap. si quis 32. dist. & in cap. quia 12. qu. 1. & resoluit Capra, vbi sup. ex n. 35. Hoieda de incompatibil. benef. n. 76. in fin. Paris. n. 45. vbi sup.

RESOLVT. CXXXV.

- 1 Vicarius Episc. laicus esse non potest, & amplia, vt n. 2.
- 2 Bigamus admissus ad ordines Ecclesiast. Vicar. esse nequit.
- 3 Clericus coniugatus non potest assumi ad officium Vicariatus.
- 4 Laicus potest esse Vicarius in temporalibus, vel in spiritualibus cum licentia Papæ n. 7.
- 5 Laicus potest esse consultor Episcopi.

Laicus an possit esse Vicarius Episcopi.

1 Vicarius Episcopi debet esse Clericus, non autem Laicus vt dicitur formalibus verbis in c. in nouz vers. indecorum est enim Vicarium Episcopi laicum esse, & viros ecclesiasticos iudicare 16. qu. 7. Canonistæ in c. decernimus, vbi Abb. n. 12. Felyn. n. 6. Dec. n. 15. Ripa n. 56. extr. de iud. Turrecrem. in d. cap. in noua, n. 1. & 2. dicens, quod punitur Episcopus, qui Vicarium laicum constituit, Franc. in cap. 1. ad fin. vers. 4. laicus, Bertac. tract. de Episc. tit. de Vicar. Episc. n. 24. Sylua tract. de benef. p. 2. qu. 23. nu. 13. Massuer. ad præct. Papiens. in for. libell. act. rea. in verb. Vicarius, fidem faciens de communi Franc. Marcus decif. 1001. part. 1. Anton. de Prat. tract. de iurisd. Episcop. c. 6. num. 43.

Gg Foller.